

СЧЕТОВОДЕН БАЛАНС към 31.12.2022 година

АКТИВ			ПАСИВ		
Раздели, групи, статии	Сума (хил.лв.)		Раздели, групи, статии	Сума (хил.лв.)	
	Текуща година	Предходна година		Текуща година	Предходна година
	1	2		1	2
А. Записан, но невнесен капитал			А. Собствен капитал		
			I. Записан капитал	5	5
Б. Нетекущи (дълготрайни) активи			II. Премии от емисии		
I. Нематериални активи			III. Резерв от последващи оценки		
II. Дълготрайни материални активи	634	649	IV. Резерви		
III. Дългосрочни финансови активи			V. Натрупана печалба (загуба) от минали години	863	839
IV. Отсрочени данъци			VI. Текуща печалба (загуба)	33	24
Общо за раздел Б:	634	649	Общо за раздел А:	901	868
В. Текущи (краткотрайни) активи			Б. Провизии и сходни задължения :		
I. Материали запаси	302	674			
II. Вземания, в т.ч.	72	203	В. Задължения, в т.ч.	195	721
над 1 година			до 1 година	195	721
III. Инвестиции			над 1 година		
IV. Парични средства	88	63			
Общо за раздел В:	462	940			
Г. Разходи за бъдещи периоди			Г. Финансирания и приходи за бъдещи периоди		
СУМА НА АКТИВА (А+Б+В+Г)	1096	1589	СУМА НА ПАСИВА (А+Б+В+Г)	1096	1589

Дата на съставяне: 27 МАРТ 2023 г.

Ръководител : Румяна Докова Йозова

Съставител : Милен Димитров Темелакиев

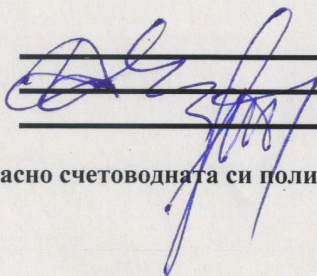
Дружеството отговаря на условията и е избрало, съгласно счетоводната си политика, да съставя съкратен ГФО!!!



ОТЧЕТ ЗА ПРИХОДИТЕ И РАЗХОДИТЕ
2022 ГОДИНА

НАИМЕНОВАНИЕ НА РАЗХОДИТЕ	Сума (хил.лв.)		НАИМЕНОВАНИЕ НА ПРИХОДИТЕ	Сума (хил.лв.)	
	Текуща година	Предходна година		Текуща година	Предходна година
а	1	2	а	1	2
А.Разходи			Б.Приходи		
3. Разходи за суровини, материали и външни услуги	745	208	1. Нетни приходи от продажби		
4. Разходи за персонала	875	821		2232	1267
5. Разходи за амортизации и обезценки	15	16	2. Други приходи		
6. Други разходи	561	195			
Общо разходи: (3+4+5+6)	2196	1240	Общо приходи: (1+2)	2232	1267
8. Счетоводна печалба (Общо приходи - Общо разходи)	36	27	9. Счетоводна загуба (Общо приходи - общо разходи)	0	0
7. Разходи за данъци	3	3			
10. Печалба (8-7)	33	24	11. Загуба (9)	0	0
Всичко (общо разходи+7+10)	2232	1267	Всичко (общо приходи +11)	2232	1267

Дата на съставяне: 27 МАРТ 2023 г.
Ръководител : Румяна Докова Йозова
Съставител : Милен Димитров Темелакиев




Дружеството отговаря на условията и е избрало, съгласно счетоводната си политика, да състави съкратен ГФО!!!

Справка за оповестяване на счетоводната политика на предприятието - елемент № 7.1. от приложенията към финансовия отчет по НСС 1

А. Фирма:

"ИТРАНС" ЕООД

Б. База за изготвяне на годишния финансов отчет 1. Закон за счетоводството. 2. НСС, приети с ПМС 37/13.02.2002 г.. По въпроси, за чието решаване няма изрични разпоредби в НСС и ЗС, се прилагат изискванията на НСС. 3. Данъчни закони, засягащи дейността на дружеството. 4. Вътрешни нормативни актове, утвърдени от ръководството на дружеството, свързани със спецификата на неговата дейност.

В. Основи за изготвяне на годишния финансов отчет
1. Основни счетоводни принципи: а) текущо начисляване – приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти; б) действащо предприятие – предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в предвидимо бъдеще. Когато годишният финансов отчет е изготвен в съответствие с този принцип, но са известни данни и обстоятелства, водещи до несигурност относно възможността на предприятието да продължи своята дейност, тези данни и обстоятелства се оповестяват; в) предпазливост – извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквания загуби; г) съпоставимост между приходите и разходите – признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през които предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчита за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване; д) предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма; е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

2. Изграждането и поддържането на счетоводната система осигурява: а) всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции въз основа първични счетоводни документи; б) систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в неговия край; в) синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и равенство и връзка между тях; г) междинно и годишно приключване на счетоводните регистри и съставяне на оборотна ведомост; д) изменение в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии; е) прилагане на утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан.

3. Отговорност за съставяне на годишен финансов отчет а) ръководството на предприятието е отговорно за съвременното съставяне на счетоводните отчети, които трябва да дават явна и честна представа за финансовото състояние, резултатите от дейността, паричните потоци и измененията на собствения капитал; б) лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите носители са отговорни за достоверността на информацията в тях. Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се допускат. Погрешно съставените първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови; в) съставителят на годишния финансов отчет и на междинните отчети отговаря за организацията на счетоводната дейност и за съвременното му изготвяне.

4. Периодичност на изготвяне на финансови отчети:

- в края на отчетната година

5. Съдържание на годишния финансов отчет: а) счетоводен баланс – форма прил. № 1; б) отчет за приходите и разходите – форма прил. № 2; в) отчет за паричния поток – форма прил. № 3; г) отчет за собствения капитал – форма прил. № 4; д) приложение със следните елементи – т. 19.2 от НСС 1.

Г. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет:

1. Дълготрайни материални активи

1.1 Дълготрайните материални активи първоначално се представят по цена на придобиване. Цената на придобиване е: а) покупната цена и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. Придобити активи с разсрочено плащане – по реда на т. 4.2 от НСС 16; б) себестойност – когато са създадени в предприятието; в) справедлива цена – когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка; г) по оценка приета от съда и всички преки разходи – когато са получени в резултат на форс мажорна загуба от Търговския закон.

1.2 Оценка на дълготрайните материални активи след първоначалното признаване а) препоръчителен подход – след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Честота на обезценка – всяка година; (на две години; на три години); б) допустим алтернативен подход

След първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по преоценена стойност към датата на преоценката, намалена с начислените амортизации и последващата натрупана загуба от обезценка.

1.3 Честота на преоценките – веднъж годишно.

1.4 Преоценките се осъществяват: - на земи, сгради и терени – по справедливата им (пазарна) стойност, определена чрез оценка от лицензиран оценител; - на останалите дълготрайни материални активи – по справедлива (пазарна) стойност. При липса на надеждна информация за пазарната им стойност те се оценяват по амортизираната им възстановима стойност. (Възстановимата стойност е по-високата от нейната продажба цена на даден актив и неговата стойност в употреба. Стойност в употреба е сегашната стойност на прогнозираните бъдещи парични постъпления, които се очаква да бъдат получени при непрекъснатото използване и при освобождаването от актива в края на полезния срок на ползуването му.)

1.5 Резултатът от преоценката се отразява в баланса по реда на т. 7.3 буква "Г" от НСС 16 Дълготрайни материални активи.

1.6 Праг на съществено за признаване на дълготраен материален актив – 700 лева

1.7 Амортизация - дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните

амортизационни норми:

Земя не се амортизира

Сгради 4 %

Машини 30 %

Оборудване 30 %

Транспортни средства 10%

Автомобили 25 %

Компютри, софтуер и периферия 50 %

1.8 Отписване на дълготрайни материални активи: а) при продажба на дълготраен материален актив се извършва съпоставяне на постъпленията от продажби и неговата балансова стойност. Разликите – печалби или загуби се отчитат в отчета за приходи и разходи; б) при замяна с други активи – не се отчита печалба или загуба; в) трансформиране в стока с цел продажба – по балансовата му стойност; г) трансформиране в инвестиция – разликата между справедливата стойност на инвестицията и балансовата стойност на актива се отчита като разсрочен финансов приход или разсрочен финансов разход за срока на инвестицията, но не повече от 5 години; д) когато от актива не се очакват никакви икономически изгоди, той се отписва чрез ликвидирание. Преразглеждане на балансовата стойност на активите и определяне на тяхната възстановима стойност се извършва при тяхното инвентаризиране; е) при отписване на преоценяван дълготраен материален актив, резервът от последващите оценки, създаден за него се отчита като неразпределена печалба от минали години; ж) не е налице отписване на дълготрайни материални активи, когато се извеждат временно от употреба – за ремонт, за реконструкция, за подобрения, за консервирания и други. При извеждане на дълготрайни материални активи от временна употреба за срок, надвишаващ 12 месеца, се преустановява начисляване на амортизации. Разходите за консервирания и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

1.9 Поддръжка и ремонти на дълготрайни материални активи а) поддръжка, ремонти и подобрения се отчитат като текущи разходи; б) значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета на производствеността на дълготрайния актив се капитализират и увеличават неговата отчетна стойност. 2. Нематериални дълготрайни активи

2.1 Първоначалната оценка на възникващите нематериални активи е цена на придобиване; а) когато придобиването е свързано с разсрочено плащане на търговска база, цената на придобиване не се изменя. Разликата между доставната цена и сумата на плащанията се отразява като разходи за лихви; б) когато придобиването е свързано с разсрочено плащане на променлива база (договор за концесии) първоначалната оценка се определя по реда на т. 4.3 от НСС 38; в) при разсрочено плащане на валутна база първоначалната оценка се определя въз основа на валутния курс към датата на придобиването; г) НСС 38 т. 4.7, 4.8, 4.9 и 4.10 се използват от предприятието.

2.2 Първоначалната оценка на създаден в предприятието нематериален актив се определя по идентичен начин, по който се определя себестойността на готовата продукция.

2.3 Оценка след първоначално признаване а) препоръчителен подход – т. 7.1 от НСС 38; б) алтернативен подход – т. 7.2 от НСС 38; в) честота на преоценката при инвентаризиране на нематериалните

активи. 2.4 Амортизирането на нематериалните активи се извършва по линейен метод.

2.5 Отписване на нематериални активи а) отписва се неговата балансова стойност; б) разликите до балансовата стойност при отписване на нематериалните активи се отчитат по реда т. 8.2 от НСС 8;

2.6 Последващи разходи, свързани с нематериални активи а) разходи, представени в т. 6.1 и 6.2 от НСС 38 се отчитат като текущи разходи; б) разходите, представени в т. 6.3 и 6.4 от НСС 38 се отчитат

респективно като увеличение на отчетната стойност или като придобиване на отделен нематериален актив.

2.7 Разходи за вътрешно създаване на нематериални активи, които не формират отчетна стойност а) изследователска фаза на вътрешен проект; б) вътрешно създаване на търговски марки, наименования,

издателски права, клиентни бази; в) административни и други общи разходи; г) разход за обучение на персонала за работа с нематериални активи.

Посочените разходи се отчитат като текущи разходи.

3. Инвестиционни имоти

3.1 Инвестиционни имоти са земи и сгради, използвани за дългосрочно получаване на приходи от наем и не се използват за административни или производствени нужди.

3.2 Инвестиционните имоти се представят като дългосрочни инвестиции първоначално по цена на придобиване.

3.3 Последваща оценка на инвестиционни имоти а) по цена на придобиване, намалена с начислена амортизация и последващо намаление на обезценка; б) прилага се модел на справедливата стойност като нейното определяне се извършва от лицензиран оценител; - промяната в справедливата цена на инвестиционните имоти се признава като приходи и разходи и се представя в отчета за приходите и разходите; 3.4 Последващите разходи, свързани с инвестиционен имот се отчитат по реда на т. 6.1, 6.2 и 6.3 от НСС 40.

3.5 Амортизирането на инвестиционните имоти, отчитани по цени на придобиване се извършва по линейен метод при спедните амортизационни норми:

Земя не се амортизира; сграда 4 %

3.6 Отписване на инвестиционен имот а) при продажба – разликата между нетните постъпления от продажбата и балансовата стойност на актива се признават като приходи или разходи за текущия период; б) при встъпване във финансов лизинг – по реда, определен в НСС 17 Лизинг; в) прилагане на НСС 37 Провизии, условия задължения и условия активи – в случай, че се поемат задължения след освобождаването на инвестиционния имот.

4. Биологични активи

4.1. Определяне: Биологични активи (БА) са придобити и контролирани от предприятие живи животни и растения. Биологичните активи се признават, ако предприятието контролира актива в резултат на минали събития, съществува вероятност да придобие икономическа изгода и са достоверно измерими.

4.2. Признаване и оценка

При първоначално придобиване БА се оценяват по справедлива стойност, намалена с предвидително начислени разходи при продажби /комисиони на брокери и дилъри, такси за агенции и стокови борси, данъци и мита по прехраняването и други/. По този метод тези активи не се амортизират. Когато справедливата стойност на биологичните активи не може да бъде оценена надеждно, предприятието ги завежда по цена на придобиване по себестойностен метод. ДБА, оценени по този метод, се амортизират. Когато справедливата стойност на тези активи стане надеждно оценена, предприятието следва да ги оценява по справедлива стойност, намалена с предвидително начислен разход по продажба. Придобиването може да стане в самото предприятие или чрез доставка. Когато са създадени в предприятието, биологичните активи се оценяват по справедлива цена и ако последната е по-висока от сумата на разходите за създаването им, разликата се отчита като текущи приходи от дейността. Когато справедливата стойност е по-ниска от сумата на разходите за създаване на БА, разликата се отчита като други текущи разходи. При закупуване на готови БА за справедлива цена се приема цената на придобиване. Справедливата цена се определя на активния пазар. Предприятията, които имат достъп до няколко активни пазара, прилагат цената на този пазар, който имат намерение да използват. Антажментът по информационното осигуряване е на ръководството на фирмата. Предприятията, извършване на преоценките предприятието предоставя същата на разположение на Счетоводната къща. Ако не съществува активен пазар, справедливата стойност се определя от най-скорошната цена на сделката, ако не е имало значителни изменения на икономическите условия от момента на сделката. При животновъдството цената на добитка може да се изрази с цената на килограм трупно месо. В края на всяка година се оценяват по справедлив цени, намалени с предвидително определени разходи за продажба. Разликата между тези нови оценки и досегашните оценки са текущи приходи или разходи.

4.3. Правителствени дарения на ДБА Правителствено дарение, свързано с ДБА, предоставено без условие, се признава като приход в периода на получаването му, а предоставено с условие – в периода на изпълнение на поставените условия.

4.4. Отписване на ДБА ДБА се отписват при продажби, погиване, безвъзмездно прехраняване и при включване на едри и средни животни в група за уюване. При погиването на актива в границите на естествени процеси и безвъзмездно предаване балансовата стойност на БА се отписва като други разходи, а при погиване в резултат на стихийни бедствия – като извънредни разходи. При зачисляване на едри и средни животни в групата за уюване се извършва по справедливата цена. С разликата между справедливата и тази, по която се отчитат до този момент, се формират други разходи и други приходи.

5. Финансови дълготрайни активи

Включват предоставени средства в други предприятия под формата на акции, дялове, облигации и други вземания, имащи характер на дългосрочни инвестиции.

5.1. Първоначална оценка а) включва разходите за придобиване на инвестицията; б) по оценка на вещи лица при апорт.

5.2. Последваща оценка на акции, дялове и съучастия в дъщерни и асоциирани предприятия, малцинствени съучастия и участия в смесени предприятия. а) прилагане метода на собственния капитал по реда на т.т. 4.1 до 4.10 включително от НСС 28 Отчитане на инвестициите в асоциирани предприятия; б) Прилагане на себестойностния метод по реда на т.т. 5.1 и 5.2 от НСС 28 5.3. Отчитане на инвестиции, участващи в консолидирани отчет – по реда на т. 6.1 от НСС 28 5.4. Инвестиции, които не се консолидират – по реда на т.6.2 от НСС 28 5.5. Намаляване стойността на инвестицията – отчита се по реда на т. 7.1, 7.2, 7.3 от НСС 28

5.6. Дългосрочни вземания с фиксиран падеж – първоначална оценка по цена на придобиване по реда на т.5.1. и т.5.2. от НСС

32 Финансови инструменти – последваща оценка по реда на т.6.2. от НСС 32

5.7. Дългосрочни вземания без фиксиран падеж се отчитат по себестойност

5.8. Разликите от обезценка на дългосрочните вземания се отчитат като текущи финансови разходи

5.9. Разликите от последваща оценка на дългосрочни вземания в чуждестранна валута се отчитат като положителни или отрицателни курсови разлики

5.10. Дългосрочни вземания, произтичащи от финансово лизингови договори – по реда на т.4.4. и 4.5. от НСС 17 Лизинг

6. Краткотрайни (краткосрочни) активи на предприятието.

Те включват:

- материални запаси;

- краткосрочни вземания;

- краткосрочни финансови активи;

- парични средства.

7. Собствен капитал
Собственият капитал на предприятието е остатъчната стойност на активите на предприятието след приспадането на всичките му пасиви. Той обхваща:
- 7.1 Основен капитал – представя се в баланса съобразно дяловете.
- 7.2 Резерви, представени като:
- а) премии от емисия на собствени акции;
 - б) резерв от последващи оценки на активите и пасивите;
 - в) целеви резерви, заделени при разпределение на годишната балансова печалба на дружеството по решение на общото събрание на акционерите (съдружниците), които се преставят като:
 - законови резерви;
 - допълнителни резерви
 - г) допълнителни резерви, включващи целево внесени суми от акционерите, съдружниците за подпомагане на дейността на дружеството.
- В случай, че за така внесените суми има решение за начисляване на лихви, същите се признават като текущи финансови разходи за периода на тяхното начисляване.
- 7.3 Финансов резултат, представен като:
- а) неразпределена печалба;
 - б) непокрита загуба;
 - в) балансова печалба или загуба от текущата година, която се представя след начисляване на разходите за дължими данъци.
- 7.4 Собственият капитал се отчита намален с разпределени дивиденди на притежаващите акции през периода, в който те ще бъдат разпределени (гласувани от общото събрание).
8. Пасиви
Пасивите на предприятието са съществуващи негови задължения, които произтичат от минали събития и чието уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси – носители на икономическа изгода. Класифицират се в баланса като:
- 8.1 Дългосрочни пасиви Дългосрочни са задълженията на предприятието, чиито срок на уреждане е по-дълъг от 12 месеца. Лихвените плащания, свързани с дългосрочните задължения се отчитат като текущи финансови разходи и се преставят като краткосрочни задължения в случай, когато няма извършено плащане. Дългосрочните пасиви се класифицират като:
- 8.1.1 Задължения към свързани предприятия.
- 8.1.2 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.
- 8.1.3 Задължения по облигационни заеми.
- 8.1.4 Отсрочени данъци.
- 8.1.5 Други дългосрочни задължения, включващи:
- а) задължения, свързани с финансов лизинг, в който предприятието е наемател. Те включват определената в договора обща сума на наемните плащания. Задълженията по финансов лизинг се отчитат по реда на т. 4.3 от НСС 17 Лизинг. Всяка лизингова вносна се разделя на погашение на дългосрочното задължение (главница) и финансов разход (лихва).
 - б) провизии – които се признават когато предприятието има задължения с нормативен или конструктивен характер и съществува достатъчна вероятност, че за тяхното погасяване е необходимо изтичане на ресурси, като съответната провизия е достоверно измерима;
 - в) задължения към държавата (ЗУН) по силата на подписан договор;
 - г) други задължения.
- Дългосрочните задължения, дефинирани в чуждестранна валута първоначално се вписват в баланса на предприятието по централния курс на БНБ към датата на възникването. В края на отчетния период дългосрочните задължения се оценяват по централния курс на БНБ за съответната валута, а разликите се отчитат като текущи финансови приходи или разходи. Погасителните вноски на дългосрочните задължения, отнасящи се за текущия отчетен период се прекласифицират като краткосрочни задължения в случай, че останат непогасени в края на отчетния период.
- 8.2 Краткосрочни пасиви
Краткосрочни са задълженията, чиито срок на уреждане е по-кратък от 12 месеца. Те се класифицират като:
- 8.2.1 Задължения към свързани предприятия – в т.ч. за дивиденди.
- 8.2.2 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.
- 8.2.3 Задължения към доставчици и клиенти.
- 8.2.4 Задължения по търговски заеми.
- 8.2.5 Задължения към персонала, които могат да бъдат:
- а) задължения за заплати, които не са изплатени към края на отчетния период;
 - б) задължения за неизползуваните към края на отчетния период платени годишни отпуски на персонала. Стойността на неизползуваните платени годишни отпуски се признават като текущи разходи за отчетния период в съответствие с НСС 19, т.3.3.
- 8.2.6 Задължения към осигурителни предприятия.
Предприятието не управлява задължителни или доброволни пенсионни и здравноосигурителни фондове. Като задължения към осигурителните предприятия в края на отчетния период се преставят неизплатените вноски за:
- а) социално осигуряване – задължително и доброволно;
 - б) здравно осигуряване – задължително и доброволно;
 - в) осигуряване за безработица.
- Начислените вноски за социално и здравно осигуряване на персонала се отчитат като текущи разходи за периода, за който се отнасят.
- 8.2.7 Данъчни задължения – произтичат от неизплатени в края на отчетния период плащания за данъци по силата на данъчното законодателство. Те могат да бъдат:
- а) задължения за местни данъци и такси;
 - б) задължения за данъци върху дохода на персонала;
 - в) задължения за данъци върху печалбата;
 - г) задължения за ДДС и акцизи;
 - д) данъчни временни разлики – данъчните временни разлики са разликите, явяващи се между данъчната основа на активите, пасивите, приходите и разходите и тяхната отчетна стойност, формирана за целите на счетоводното отчитане по реда на НСС 12 Данъци от печалбата. Временните разлики възникват във връзка с прилагането на ЗКПО и обхващат: данъчно призната амортизация, оценка и преоценка на активи, вземания, задължения и др.
- 8.2.8 Други краткосрочни задължения, включващи задължения за лихви, за глоби и неустойки, задължения към други кредитори, непредставени в предишните статии от баланса.
- 8.2.9 Провизии – по реда на раздел "Е", т.1.5, буква "б", когато задължението с нормативен и конструктивен характер е краткосрочно.
9. Приходи
Предприятието определя като приходи брутните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.
- 9.1 Обхват на приходите:
- а) приходи от продажби на продукция;
 - б) приходи от продажби на стоки;
 - в) приходи от продажби на услуги;
 - г) приходи от лихви, дивиденди и други от използването на активите на предприятието от трети лица;
 - е) други приходи.
- 9.2 Критериите за признаване на приходите се прилагат за всяка сделка поотделно, за отделни компоненти на една сделка и за две или повече сделки едновременно при свързани такива. Те са:
- а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;
 - б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
 - в) направени разходи или такси, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;
 - г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. В противен случай се отчитат като аванс или приход за бъдещ период до момента, в който могат да бъдат надеждно изчислени.
- 9.3 Приход не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени. При тези обстоятелства всяко получено плащане се признава като задължение (аванс от клиента).
- 9.4 Когато възникне неяснота по събирането на сумата, която вече е включена в прихода, несъбираемата сума се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.
- 9.5 Продажба на продукция и стока:
- а) приходът от продажби на продукция и стоки се признава когато са изпълнени следните условия – т.6.1 от НСС 18;
 - б) при запазване на значителни рискове, свързани със собствеността на предприятието – продаващ, сделката не е продажба и приходът не се признава. Запазване на значителни рискове са налице – т.6.3 от НСС 18;
- 9.6 Извършване на услуги – т.7.1, 7.2, 7.3 от НСС 18;
- 9.7 Лихви, лицензионни възнаграждения и дивиденди – т. 8.1, 8.2, 8.5, 8.6 от НСС 18.
- 9.8 Други възможни примери и ситуации, които могат да окажат влияние върху признаването на прихода – (извадка от приложението към НСС 18, в случай че за предприятието – продаващ съществува)
10. Финансирания
- 10.1 Правителствена помощ – действие от страна на правителството, чрез което се предоставя икономическа изгода за конкретно предприятие или за група предприятия, отговарящи на определени критерии. Предприятията оповестяват естеството, размера и продължителността на правителствената помощ, когато тя влияе в значителна степен на финансовите отчети.
- 10.2 Правителствено дарение – предоставянето на средства от правителството на дадено предприятие като компенсация за спазване от негова страна на определени условия, отнасящи се за текущата дейност на предприятието.
- а) дарения, обвързани с активи – дарения, при които главното условие е получаващото ги предприятие да закупи, създаде и придобие по друг начин ДМА и ДНМА;
 - б) дарения, обвързани с приходи – всички други дарения;
 - в) опростени данъци – отписани без условия;
 - г) преотстъпени – начислени данъчни задължения, отписани при определени условия;
 - д) опростени заеми – при които заемодателят се отказал от правата си за възстановяване със или без условия.
- 10.3 Неправителствени дарения от други лица.
- 10.4 Оценка на даренията по справедливата стойност – непаричните активи.
- 10.5 Отчитане като финансиране или като резерви /когато е предвидено в нормативен акт – селско стопанство, лечебните заведения – преотстъпени данъци/. Признаване на финансирането – приходен подход на признаване.
- а) амортизируеми активи – през периода на начислената амортизация, пропорционално;
 - б) неамортизируеми активи – през периодите, през които са отразени разходите за изпълнение на условията по даренията;
 - в) преотстъпени данъци – през периодите, през които са отразени разходите за преотстъпени данъци.
 - г) като компенсация за минали разходи или загуби – през периода на получаването им
- 10.6 Отчитане на правителствените дарения като резерви /когато е предвидено в нормативен акт – селско стопанство, лечебните заведения – преотстъпени данъци/. Капиталов подход.
11. Разходи за опазване на околната среда
- 11.1 Обхват – това са разходи за придобиване на ДМА, предназначени за опазване на околната среда и придобиване на ДНА за опазване на околната среда.
- 11.2 Опазване и възстановяване на околната среда, включващи текущи разходи за:
- а) поддържане на екологично равновесие;
 - б) отстраняване на нанесени щети в процеса на дейността;
 - в) възстановяване, запазване и подобряване на околната среда;
 - г) събиране на информация и контрол за състоянието и предварителна оценка на въздействието на околната среда.
- 11.3 Отчитане на разходите за околната среда
- Извършват се на база екологични проекти, като разходите се систематизират съгласно тяхното технико-икономическо предназначение и се отчитат като текущи / включително и санкциите таксите за замърсяване над допустимите норми/ за периода, за който са извършени. Експлоатационните разходи са елемент на себестойността на продукцията или услугите. Същите се калкулират ежегодно като елемент на себестойността във финансовите разчети за следващата година и служат за мотивиране на тази база на продажните цени на продукцията /бензиностанции, топлофикационни и замърсяващи производства/.
12. Провизии
- 12.1 Определения и видове:
Провизия – задължение с неопределена срочност или размер.
- Условия задължения – такива задължения, които могат да се класифицират като:
- възможно задължение и настоящо задължение. И двете имат произход минали събития, но възможното задължение може да бъде измеримо и оценено, а настоящето – не може. Те не се признават като пасив, но трябва да се оповестяват. Признават се в момента, в който се появи вероятност от изходящ паричен поток за погасяване на задължението. /Гаранция за кредит в полза на трето лице е условно задължение. При положение че се наложи да се изплати банковият кредит – условното задължение ще се провизира/.
 - договорни задължения – обременяващ договор – текущото задължение следва да се измери и признава като провизия, първо се признава разходи от преоценка на активи и след това разходи за провизия.
 - конструктивни задължения – произтичат от реструктуриране на предприятието. Изисква се да има формален план за реструктуриране и са изпълнени общите критерии за признаване на провизии и предприятието е информирало засегнатите страни.
 - условен актив – възможен актив, който произлиза от минали събития. Отчитането на същия става възможно след постъпване на поток икономически изгоди в предприятието. /Съдебно решение в наша полза по дадено дело – тогава признаваме вземане и приход/. Условният актив се оповестява, когато постъпването на поток икономически ползи е вероятно.
- 12.2 Провизии трябва да се признават, когато са изпълнени следните критерии:
- предприятието има текущо правно или конструктивно задължение като резултат от минали събития към датата на изготвяне на баланса;
 - има вероятност за погасяване на задължението да бъде необходим паричен поток;

- може да бъде направена надеждна оценка на задължението.

12.3 Провизиите трябва да бъдат преразглеждани към датата на всеки счетоводен баланс с цел отчитане на текуща най-добра оценка. Формираните текущи задължения от начисляване се отчитат като текущи задължения, отделно от съществуващите задължения за дейността на предприятието. Трябва да се води аналитичност според породили ги събития. Отписаната неизплатена част, формирана от провизии, се отчита като финансов приход.

13. Нетни печалби и загуби за периода. Фундаментални грешки и промени в счетоводната политика НСС 8

13.1 Определения – точка 2 от НСС 8.

13.2 Печалба и загуба от обичайната дейност.

13.3 Печалба и загуба за отчетния период:

а) печалба и загуба от обичайната дейност;

б) извънредни статии в резултат на събития – като принудително отчуждени активи /кражба/, отписани активи по повод на природни и други бедствия; балансова стойност на отписани пасиви по повод на природни бедствия и сумата на получените застрахователни обезщетения.

13.4 Промени в приблизителните счетоводни стойности.

13.5 Фундаментални грешки – когато в резултат на допускането на грешки финансовият отчет за един или повече периоди не може да се счита за достоверен към датата на публикуване. Коригирането по препоръчителен период се отчита по текущия период чрез увеличаване на салдото на неразпределената печалба от минали години. А когато е по-голяма от неразпределената печалба, разликата се отчита като непокритата загуба от минали години. Съвързани с грешка данъци се донасят. При алтернативния подход фундаментални грешки, свързани с преходни периоди, се коригират, като текущо се включват в други приходи и разходи за текущия период, а за преходния период се изготвят проформа /баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричния поток и отчет за собствения капитал/ и се прилагат към годишния финансов отчет. Проформите отчети се изготвят, за да се добие представа как би изглеждал отчетът, ако тази грешка не е била извършена.

13.6 Промени в счетоводната политика – при изискване от Закона от счетоводни стандарти и или ако доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на предприятието. Препоръчителен метод – всяка корекция трябва да бъде отразена като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години. При прилагане на този подход промяната в счетоводната политика се проявява с обратна сила. Корекцията, която се извършва във връзка с промяна на счетоводната политика, не се отразява в ОГП за текущата година, а само в счетоводния баланс като корекция на неразпределената печалба от минали години и на съответната балансова статия, върху която промяната е оказала въздействие. Когато не може да се определи надеждно, промяната в счетоводната политика се прилага без обратна сила. Допустим алтернативен подход – при него всяка промяна в счетоводната политика се включва в други приходи и разходи при определяне на печалбата или загубата за текущата година. Промяната се отчита с обратна сила освен в случая, когато тя не може да бъде определена в разумни граници.

14. Събития, настъпили след датата на ГФО НСС 10

14.1 Определение – това са събития, настъпили между датата на ГФО и датата, на която той е одобрен за публикуване.

14.1.1 Дата на ГФО – последната дата от отчетния период, за който е съставен ГФО:

а) /31.12/;

б) дата за прекратяване дейността на предприятието;

в) друга законоустановена дата.

14.1.2 Дата на изготвяне на ГФО – датата, определена със закон, на която трябва най-късно да се изготви ГФО – 01.03 за самостоятелни предприятия, 30.06 – за икономическа група.

14.1.3 Дата на одобрение за публикуване на ГФО – датата, на която в зависимост от управленската структура и законите и уставните изисквания се взема решение от управляващия орган на предприятието за публикуване на ГФО.

14.1.4 Дата на заверка – датата, на която ДЕС или специализирано одиторско предприятие заверява ГФО на предприятието. Тази дата не може да бъде по-рано от датата, на която ГФО се одобрява за публикуване, и датата, на която той се публикува.

14.1.5 Дата на публикуване на ГФО – до 90 дни след официалното му приемане, на която той се публикува и която е законоустановена. /Според вида на дружеството/.

14.2 Коригиращи събития – събития, които доказват условия, съществували на датата на ГФО. Заличаване от Търговския регистър на клиент, получаване на допълнителна информация за обезценка на актив след датата на ГФО, влязло в сила решение на съда, което потвърждава вземания и задължения на предприятието в размери, различни от тези в ГФО. При настъпването на коригиращи събития се извършват корекции на признатите суми или допълнително се признават сумите на активи и пасиви в ГФО.

14.3 Некоригиращи събития, настъпили след датата на баланса, за които към датата на баланса, за които към тази дата не са съществували условия за съществуване – погиване на активи след датата на ГФО, изменение на пазарни стойности на активи и пасиви след датата, на която ГФО е предложен за одобрение, промени в данъчното законодателство след датата на ГФО. Тези събития се оповестяват в ГФО.

14.4 Дивидентите не се признават като задължение на датата на ГФО, а само се оповестяват в приложението към него.

14.5 Предприятието не следва да изготвя финансовите си отчети на основата на принципа на действащо предприятие, ако след датата на ГФО е взето решение да се ликвидира или да преустанови дейността си.

С НСС 10 се регламентира изискването предприятието да не изготвя ГФО на основата на принципа за действащо предприятие, когато настъпили събития след датата на ГФО показват, че този принцип вече не е спазен. Като например рязко влошаване на операционните резултати и финансовото състояние или вземане на решение за ликвидация на предприятието или за преустановяване на дейността му. Ефектът от това е толкова силен, че стандартът изисква фундаментална промяна на базата на осчетоводяване, а не коригиране на сумите в рамките на първоначалната база за осчетоводяване.

14.6 След данъчното преразчитане се изготвя отчет към нова база съгласно НСС 13.

15. Отчитане при ликвидация и несъстоятелност НСС 13

15.1 Към датата на съдебното решение за обявяване на предприятието в ликвидация се извършва счетоводно приключване по реда, предвиден в счетоводното законодателство за отчетния период.

- начален баланс при ликвидация – от началото на отчетния период до датата на решение на съда за обявяване от съда за ликвидация;

- инвентаризация на МА и НМА;

- оценка на наличните активи и пасиви по справедлива стойност – резултатите от преоценката се осчетоводяват;

- трансформиране в лева на деноминиранияте във валута балансови позиции по ЦК на БНБ към датата на съдебното решение за обявяване в ликвидация;

- нетиране на основния капитал – регистрирания капитал се свежда до размера на вноса;

- финансовите резултати до ликвидацията и всички останали резерви се обединяват, отчитайки се като "Други резерви". Активите и пасивите, които не могат да се реализират, се отписват за сметка на резервите – примери: търговски репутации, данъчни временни разлики, разходи и приходи за бъдещи периоди, финансиране, разходи за учредяване и разширяване и други. Изготвяне на начален ликвидационен баланс, при който не се ползва предходна година.

15.2 ФО в процеса на ликвидация:

Преустановяване се нарича ликвидацията на амортизация с изключение на активите, които са ангажирани за извършване на стопанската дейност – ако е допустимо /приключване на договорни отношения, които съществуват към дата на обявяване на ликвидация/. Когато в процеса на ликвидация се извършва стопанска дейност, тя се отчита отделно съгласно изискванията на счетоводното законодателство, което се прилага по отношение на действащо предприятие. Финансовият резултат от тази дейност се отчита отделно и в началото на следващия отчетен период се отчита като други резерви. По време на ликвидация във връзка с изготвяне на ФО се извършва оценяване на активите и пасивите по справедлива стойност. В началото на всеки следващ отчетен период финансовият резултат от ликвидация се приключва с ликвидационен капитал. Предприятията в ликвидация изготвят финансов отчет с всички приложени форми, без отчета за собствения капитал. Когато се извършва паралелно стопанска дейност, за същата се изготвя отчет за приходи и разходи в общия счетоводен баланс.

15.3 Краен ликвидационен баланс

Съставя се след:

а) удовлетворяване на кредиторите, изтичане на срока на ликвидация;

б) при прекратяване на ликвидация.

Последният включва имуществото, което остава след удовлетворяване на кредиторите. Когато то е недостатъчно за удовлетворяване на кредиторите, разликата се посочва в крайния баланс като непокрито задължение и като загуба. Този баланс се представя в съда едновременно с молбата за отписване на предприятието от Търговския регистър, придружен от документи, доказващи извършеното разпределение на ликвидационния капитал между собствениците.

в) при прекратяване на ликвидацията крайният ликвидационен баланс се трансформира в начален за действащо предприятие. Счетоводните процедури се извършват по обратен ред на изготвяне на ФО при начален ликвидационен баланс, като крайният салда по сметките се трансформират в начални.

15.4 Производство по несъстоятелност

а) молба на собственик или кредитор до съда;

Откриване на производство по несъстоятелност не поражда задължението за изготвяне на различни баланси. Счетоводството на предприятието продължава да се осъществява при спазване на изискванията на принципа на действащото предприятие. При това се извършва задължителна инвентаризация с цел уточняване на активите и пасивите и тяхното състояние. За целта се преоценяват по справедлива стойност.

б) при обявяване на предприятието в несъстоятелност със съдебно решение започват да се прилагат процедурите, предвидени за предприятие в производство по ликвидация. В заглавната страница на всички елементи на ФО към името на фирмата на предприятието се добавя "Производство по несъстоятелност" или "Предприятие в ликвидация". При изготвяне на елементите на ФО се спазват специфичните изисквания на НСС 13.

Д. Оповестяване

1.1 Всички сведения, определени за оповестяване в националните счетоводни стандарти или преценени от предприятието за съществени.

Ръководител:

